

Sygn. akt V CK 1/09

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku A.S.
przy uczestnictwie J.N., [...]
o wpis prawa własności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 kwietnia 2009 r.,
na skutek kasacji uczestnika J.N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 21 kwietnia 2004 r., sygn. akt [...],

**odrzuca kasację i oddala wniosek pełnomocnika skarżącego
o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej
udzielonej z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2004 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację uczestnika J.N. od postanowienia Sądu Rejonowego w Ż., którym Sąd ten utrzymał w mocy wpisy prawa własności dokonane przez referendarza sądowego w księgach wieczystych:

- KW nr [...], prowadzonej dla nieruchomości położonej w O., obejmującej działki nr 2080 i nr 2171 o łącznym obszarze 0.20.62 ha, na rzecz M.B. w 2/3 i A.M. w 1/3 części – na podstawie aktu własności ziemi z dnia 18 maja 1973 r. Nr [...] oraz

- KW nr [...], prowadzonej dla nieruchomości obejmującej działki nr 2043, 2044, 2046, 2058, 2099, 2129 i 2158 o łącznym obszarze 19.35.13 ha, na rzecz M.B. w 5/36, A.M. w 1/36, J.S. w 1/6, S.T. w 1/6, R. i M. małż. G. w ustawowej wspólności w 2/6, A.S. w 1/12 i A.D. w 1/12 części – na podstawie aktu własności ziemi z dnia 26 maja 1973 r.

- Uczestnik J.N. zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego kasacją, w której – powołując się na podstawę określoną w art. 393¹ pkt 2 k.p.c. – wnosił o jego uchylenie oraz o uchylenie postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W ramach powołanej podstawy kasacyjnej wskazał na naruszenie art. 233 § 1, art. 328 § 2 w związku z art. 361 oraz art. 626⁸ § 2 k.p.c. przez brak oceny zebranych dowodów oraz brak właściwego i zgodnego z przepisami prawa uzasadnienia określającego podstawy faktyczne i prawne rozstrzygnięcia. Skarżący stwierdził, że postanowienia Sądów obu instancji „oczywiście naruszają prawo”.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 2 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), sprawy wszczęte przed dniem 6 lutego 2005 r. toczą się od tego dnia według przepisów tej ustawy, z tym że do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem 6 lutego 2005 r., a także do odmowy przyjęcia jej do rozpoznania, stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, że w niniejszej sprawie do złożenia i rozpoznania

kasacji oraz do przedsądu stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 lutego 2005 r.

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c., kasacja – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Jak niejednokrotnie wyjaśniał Sąd Najwyższy, wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest wymaganiem odrębnym od obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Łączy się ono ściśle z instytucją przedsądu, w ramach której Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 § 1 i 393⁷ § 1 k.p.c.). Z tej przyczyny spełnienie wymagania przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać na samym odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz powinno przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają zakwalifikować kasację do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie kasacji, określonych w art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22 czy z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, a w szczególności uchwałę połączonych Izb: Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92).

W złożonej kasacji skarżący nadmienił, że orzeczenia Sądów obu instancji oczywiście naruszają prawo. Stwierdzenie to nawiązuje wprawdzie do przesłanki wskazanej w art. 393 § 2 *in principio* k.p.c., lecz nie oznacza, że wymaganie przewidziane w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. zostało spełnione. Jak wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy, nie jest spełnieniem wymagania przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. jedynie powtórzenie przez skarżącego przesłanek określonych w treści art. 393 k.p.c., okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji

powinny być bowiem przedstawione w formie profesjonalnego, juretycznie poprawnego wywodu, nadającego się do merytorycznej oceny i zajęcia stanowiska (zob. powoływana uchwała z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92). W razie powołania się na przesłankę wskazaną w art. 393 § 2 *in principio* k.p.c., skarżący powinien przytoczyć argumenty świadczące o tym, że naruszenie prawa nosi znamiona oczywistości.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, nieprzedstawienie w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania do uzupełnienia tego braku (zob. uchwałę połączonych Izb: Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02).

Konkludując trzeba stwierdzić, że złożona kasacja ulegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji z powodu nie przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393⁵ k.p.c.). Skoro Sąd Okręgowy nie odrzucił wniesionej kasacji, uczynił to Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c. z tym, że ze względu na odrzucenie kasacji oddalił wniosek pełnomocnika o przyznanie mu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).